

خبرنگار؛ مسئولیت ها و چالش ها

مهدی مدبر

شغلش را در آن رسانه ادامه دهد. صاحبان رسانه در افغانستان اکثر اوقات با کارمندان شان بصورت غیر حرفه‌ای برخورد میکنند و هیچگونه امتیازی به کارمندان شان قابل نیستند و هر وقت که خواسته باشند می‌توانند یک خبرنگار را از کار برکنار کنند. بسیاری از خبرنگاران از بیکاری پنهانی رنج می‌برند و ماهها در یک رسانه مشغول کار هستند اما مدیران رسانه به دلایل مختلف از پرداخت معاش آنها شانه خالی می‌کنند.

عدم ثبات و امنیت شغلی، آینده‌ی خبرنگار را در حالت ابهام قرار می‌دهد و باعث می‌شود که خبرنگار همواره با ترس از دست دادن شغل زندگی کند و این می‌تواند مانع خلاقیت و کار حرفه‌ای خبرنگار شود. رسانه‌ها بعنوان رکن چهارم یک نظام دموکراتیک نیازمند تقویت و حمایت است. حکومت افغانستان بعنوان یک حکومت دموکراتیک، موظف است که آزادی رسانه‌ها و زمینه را برای رشد و فعالیت آنها فراهم سازد و مصونیت شغلی و جانی خبرنگاران را تضمین کند. انتظار می‌رود در سال نو خورشیدی حکومت وحدت ملی برنامه‌های جدی برای حفظ جان خبرنگاران روی دست بگیرد و خشونت‌ها علیه خبرنگاران کاهش دهد. باید.

آگاهی دهی دقیق و شفاف درباره وضعیت کشور و مشکلات آن به شهروندان یکی از وظایف اصلی حکومت است و این زمینه را تنها رسانه‌ها می‌توانند فراهم کنند. در صورتی که رسانه‌ها نتوانند به اطلاعات دقیق و شفاف دسترسی داشته باشند، شهروندان نیز از وضعیت کشور آگاه نخواهند شد. عدم آگاهی شهروندان برای کارکردهای حکومتی می‌تواند زمینه را برای فساد بیشتر در چوکات حکومت مهیا سازد؛ زیرا افکار عمومی بعنوان یک عامل فشار می‌تواند حکومت را وادار سازد که شفافیت را در عملکردش رعایت کند و مشکلات کار رسانه‌یی در افغانستان است. یک خبرنگار وقتی کار را در یک رسانه شروع می‌کند، هیچ اطمینانی وجود ندارد که بتواند بصورت دائمی و با دراز مدت

دسترسی به اطلاعات دقیق و موثق یکی از عمده ترین چالش در برابر کار خبرنگاران و بخصوص ژورنالیزم تحقیقی است. با توشیح قانون دسترسی به اطلاعات از سوی رئیس جمهور، امیدواری‌ها برای دسترسی به اطلاعات دقیق و فراهم شدن زمینه مناسب برای تهیه گزارش‌های تحقیقی، افزایش یافته بود. اما متأسفانه هنوز این قانون بصورت درست عملی نمی‌گردد. توشیح قانون دسترسی به اطلاعات از سوی رئیس جمهور، یک گام مهم در تاریخ رسانه‌های کشور بود و در راستای اطلاع رسانی دقیق و موثق، کمک فراوان بکند. امنیت نیز یکی از مهم ترین چالش‌ها در برابر کار خبرنگاری در افغانستان بوده است. خبرنگاران در افغانستان از مصونیت جانی برخوردار نبوده‌اند و در هنگام تهیه خبر بصورت مستقیم در معرض خطر قرار داشته‌اند. طرف‌های درگیر جنگ در افغانستان متعهد به حفظ جان خبرنگاران و مؤمن بودن آنها نبوده‌اند و به همین خاطر خبرنگاری یکی از خطرناکترین شغل‌ها در

وسی طرفی یکی از اصول مهم در کار خبرنگاری است، اما متأسفانه دیده شده است که بسیاری از رسانه‌ها دقت و بی طرفی لازم را در نشر خبرها ندارند. تلاش برای حرفه‌ای شدن، یکی از ضرورت‌های اساسی رسانه‌ها و خبرنگاران کشور است. این امر تنها با آموزش درست، تعهد کاری و تجربه امکان پذیر است. متأسفانه آموزش خبرنگاری در کشور بصورت درست صورت نمی‌گیرد و دانشکده‌های خبرنگاری کشور از مواد درسی بروز شده و مطابق استانداردهای جهانی، استفاده نمی‌کنند به همین خاطر نتوانسته در بهبود کار خبرنگاری در کشور، مؤثر واقع شوند. بروز رسانی مواد درسی دانشکده‌های خبرنگاری یکی از ضرورت‌ها است و باید به آن توجه جدی صورت گیرد. همچنان رسانه‌ها باید دوره‌های آموزشی کوتاه مدت را برای کارمندان دایر کنند و آنها را با کار حرفه‌ای خبرنگاری آشنا کنند. از سوسی دیگری، خبرنگاران افغانستان با چالش‌های جدی مواجه هستند. عدم

آزادی بیان و رسانه‌ها یکی از مهمترین دست آوردهای حکومت افغانستان در یک و نیم دهه گذشته بوده است. در آغازین روزهای سقوط گروهبان، هیچ رسانه‌ای داخلی فعال نبود، اما اندک اندک، رسانه‌ها با آغاز به کار کردند و اکنون دهها رسانه‌یی چاپی، صوتی، تصویری و دیجیتال در کشور فعالیت می‌کنند.

رشد رسانه‌ها در افغانستان هر چند پر چالش، سخت و دشوار بوده است، اما نشان می‌دهد که تعهد در برابر آزادی بیان و آزادی رسانه‌ها از سوی حکومت و نهادهای رسانه‌یی کشور وجود داشته است. اما مهمترین بازیگر میدان آزادی بیان در افغانستان، خبرنگاران بوده‌اند. خبرنگاران با تمام چالش‌ها مبارزه کردند و سرسختانه برای آزادی بیان نوشتند و گفتند. آزادی بیان و رسانه‌ها را می‌توان محصول کار جمعی شهروندان، رسانه‌ها و حکومت افغانستان دانست. آزادی بیان بدون تعهد حکومت و نهادهای رسانه‌یی و حمایت مردم بدست نمی‌آید. مردم افغانستان از رسانه‌ها و آزادی بیان حمایت قدرتمند کردند و همواره با رسانه‌ها همکاری بوده‌اند.

خبرنگاران همچنان که نیاز به حمایت دارند، در قبال مردم و افکار عامه مسئولیت نیز دارند. در واقع خبرنگاری یکی از دشوارترین مسئولیت‌ها است. نتیجه‌ی کار یک خبرنگار تاثیر مستقیم بر اذهان عامه و سرنوشت یک جامعه دارند. مردم بر اساس اطلاعاتی که توسط خبرنگار تهیه می‌شود، از اوضاع سیاسی، اجتماعی و اقتصادی کشور شان آگاه می‌شوند و محاسبات شان را انجام می‌دهند؛ در صورتیکه خبرنگار با دقت و مسئولیت پذیری کارش را انجام ندهد، می‌تواند افکار عامه را به بیراهه بکشاند. با وجود دست آوردهای مهم رسانه‌های کشور، اما کار خبرنگاری در افغانستان کمتر بصورت حرفه‌ای انجام می‌شود و اصول اولیه خبرنگاری توسط بسیاری از رسانه‌های چاپی، صوتی، تصویری و دیجیتال رعایت نمی‌گردد. دقت

شود؛ برخی اداره‌ها حتی برگه تأییدیه هم برایش نمی‌دهند که در آن اداره کارکرده است، هیچ نهاد پرسن‌کننده هم در این راستا وجود ندارد»

اطهارات سخنگوی ریاست جمهوری: اما شاه حسین مرتضوی سرپرست دفتر سخنگوی ریاست جمهوری میگوید: «حکومت متعهد به حمایت از آزادی بیان و فعالیت آزاد رسانه‌ها است و تلاش دارد تا میزان دسترسی به اطلاعات بیشتر شود». آقای مرتضوی علاوه میکند: «امسال رییس جمهور به همه وزارت خانه‌ها حکم داد تا هر وزارت خانه با شمول سخنگو سه نفر را جهت دسترسی بیشتر به اطلاعات به رسانه‌ها معرفی کند». سرپرست سخنگوی دفتر ریاست جمهوری می‌افزاید: «جریان اطلاع رسانی هر روز بهتر می‌شود، همه روزه از طرف حکومت در مرکز رسانه‌های حکومت کنفرانس خبری برگزار است». به گفته آقای مرتضوی افغانستان در رده بندی آزادی بیان در منطقه جایگاه خوبی دارد، در این کشور هیچ خبرنگار زندانی وجود ندارد»

حمایت قانونی از آزادی بیان: براساس حکم قانون، آزادی بیان و دسترسی به اطلاعات جزء حقوق شهروندی مردم محسوب می‌شود، در ماده سی و چهارم قانون اساسی افغانستان آمده است: «آزادی بیان از تعرض مصون است». همچنین در بند ۱ این ماده ذکر شده است «هر افغان حق دارد فکر خود را بوسیله گفتار، نوشته، تصویر و یا وسایل دیگر، با رعایت احکام مندرج این قانون اساسی اظهار نماید». در بند یک ماده چهارم قانون رسانه‌ها همگانی آمده است «هر شخص حق آزادی فکر و بیان را دارد. طلب، حصول، انتقال معلومات و نظریات بدون مداخله و محدودیت از طرف مسئولین دولتی شامل این حق بوده و در برسر گیرنده آزادی بیان و وسایل پخش، توزیع و دریافت معلومات نیز می‌باشد. همچنین در ماده ۱۹ اعلامیه جهانی حقوق بشر ذکر شده است «هر کس حق آزادی عقیده و بیان را دارد». اهمیت آزادی بیان: روشن است که آزادی بیان، دسترسی مردم به اطلاعات و پوشش رویداد های خبری توسط خبرنگار و رسانه، دولت و ملت را در جهت بدست آمدن اهداف چون مبارزه با فساد، شایسته سالاری، قانون مداری استحکام روابط مردم با دولت مرکزی و سایر موارد نیز یاری می‌رساند. از طرفی هم آزادی بیان رکن اساسی دموکراسی و معیار اساسی برای هر نوع جامعه‌ی چند صدایی است و نیز آزادی بیان، ابزار مهم ارتباطی و حامل فرهنگ، اطلاعات و اندیشه‌های بشر بین نسلها و جوامع مختلف می‌باشد، نقض آزادی بیان و محدود ساختن اطلاع رسانی همواره به نابودی دموکراسی، محو کثرت گرای، افزایش فساد اداری و خود کامگی منجر میشود.

شود؛ برخی اداره‌ها حتی برگه تأییدیه هم برایش نمی‌دهند که در آن اداره کارکرده است، هیچ نهاد پرسن‌کننده هم در این راستا وجود ندارد»

بدترین سال برای خبرنگاران

نوروز رجا

شغلی از مشکلات دیگر خبرنگاران بود که طی یک سال گذشته خبرنگاران و فعالان رسانه‌یی با آن مواجه بوده‌اند. صابر فہیم یکی از مسؤلان نی، حمایت کننده رسانه‌های آزاد افغانستان میگوید: «سال ۱۳۹۵ در افغانستان بدترین سال برای خبرنگاران و آزادی بیان بود». او علاوه میکند: «در این سال نی، حمایت کننده رسانه‌های آزاد بیش از ۴۰۰ مورد خشونت علیه خبرنگاران را ثبت کرده است». آقای فہیم دلیل افزایش آمار خشونت علیه خبرنگاران را بیست‌نواست می‌داند، در بعضی ولایات شرایط جنگی، حملات انتحاری، فعالیت های تروریستی طالبان و همچنان بی خبری برخی از مسؤلان امنیتی از قانون ذکر نموده میگوید: «در سال جاری چهار شهر کلان افغانستان مثل قندوز، لشکرگاه، تریکوت و فراه مورد حمله گروه طالبان قرار گرفت که در آن شمار زیادی از خبرنگاران متضرر شدند». به گفته آقای فہیم، مواردی وجود دارد که در این سال خشونت‌های از طرف حکومت نیز علیه خبرنگاران اعمال شده است. شمار زیادی از خبرنگاران توسط دولت پولیس مقامات امنیتی و والی‌ها مورد ل و کوب قرار گرفته است و تعدادی هم به سارنوالی و ارگانهای قضای معرفی شده‌اند. این در حالی است که از مجموع ۴۲۱ دوسه‌یی مربوط به خشونت علیه خبرنگاران که به نهادهای عدلی و قضایی فرستاده شده است، تنها ۹ مورد آن بررسی شده است. مشکلات خبرنگاران خود داری برخی مقامات حکومتی از ارائه معلومات یکی دیگر از مشکلاتی است که

خبرنگاران از آن رنج می‌برند. حسین سیرت خبرنگار دویچه وله صدای آلمان میگوید: «با وجود تصویب قانون دسترسی به اطلاعات، نهادهای حکومتی از ارائه معلومات و اطلاعات موثق به خبرنگاران خود داری می‌کنند، تنها در مواردی که حکومت خود علاقه داشته است به خبرنگاران معلومات میدهد. سیرت، حمایت ضعیف حکومت از رسانه‌ها، بر خوردهای غیر حرفه‌ای خبرنگاران در قبال برخی از حوادث و وقایع را از مشکلات دیگر خبرنگاران در سال جاری یاد کرده می‌افزاید: «برخی از مقام‌ها و نهادهای مسئول معلومات مسود نیاز رسانه‌ها را به موقع ارایه نمی‌کنند و این مساله باعث می‌شود تا خبرنگاران از منابع غیر موثق استفاده کنند». به گفته آقای سیرت چنین برخورد غیر مسؤولانه از جانب نهادهای مسوول دولتی و خبرنگاران در مواردی باعث شده تا خبرنگاران مورد تهدید و فشار قرار گیرند. آقای سیرت تفکیک قابل شدن و برخورد دوگانه مقامات حکومتی را با خبرنگاران و رسانه‌های آزاد از مشکلات دیگری خبرنگاران یاد نمود علاوه میکند: یکی از مواردی که می‌تواند مشکل امنیتی به وجود بیاورد و آزادی بیان را محدود سازد قابل شدن تبعیض بین خبرنگاران و رسانه‌ها است که از سوسی برخی مقامات حکومتی اعمال می‌شود». سیرت میگوید: «گاهی خبرنگاران روزها به دنبال اطلاعاتی سرگردان می‌شوند که ارائه آن‌ها برای مسؤلان حکومتی چالش‌زا نیست، اما با آن‌هم محدودیت‌های زیادی در عرصه دسترسی خبرنگاران به منابع وجود دارد». اما خیرالله رسولی خبرنگار رادیو آشنا صدای

شود؛ برخی اداره‌ها حتی برگه تأییدیه هم برایش نمی‌دهند که در آن اداره کارکرده است، هیچ نهاد پرسن‌کننده هم در این راستا وجود ندارد»

اطهارات سخنگوی ریاست جمهوری: اما شاه حسین مرتضوی سرپرست دفتر سخنگوی ریاست جمهوری میگوید: «حکومت متعهد به حمایت از آزادی بیان و فعالیت آزاد رسانه‌ها است و تلاش دارد تا میزان دسترسی به اطلاعات بیشتر شود». آقای مرتضوی علاوه میکند: «امسال رییس جمهور به همه وزارت خانه‌ها حکم داد تا هر وزارت خانه با شمول سخنگو سه نفر را جهت دسترسی بیشتر به اطلاعات به رسانه‌ها معرفی کند». سرپرست سخنگوی دفتر ریاست جمهوری می‌افزاید: «جریان اطلاع رسانی هر روز بهتر می‌شود، همه روزه از طرف حکومت در مرکز رسانه‌های حکومت کنفرانس خبری برگزار است». به گفته آقای مرتضوی افغانستان در رده بندی آزادی بیان در منطقه جایگاه خوبی دارد، در این کشور هیچ خبرنگار زندانی وجود ندارد»

حمایت قانونی از آزادی بیان: براساس حکم قانون، آزادی بیان و دسترسی به اطلاعات جزء حقوق شهروندی مردم محسوب می‌شود، در ماده سی و چهارم قانون اساسی افغانستان آمده است: «آزادی بیان از تعرض مصون است». همچنین در بند ۱ این ماده ذکر شده است «هر افغان حق دارد فکر خود را بوسیله گفتار، نوشته، تصویر و یا وسایل دیگر، با رعایت احکام مندرج این قانون اساسی اظهار نماید». در بند یک ماده چهارم قانون رسانه‌ها همگانی آمده است «هر شخص حق آزادی فکر و بیان را دارد. طلب، حصول، انتقال معلومات و نظریات بدون مداخله و محدودیت از طرف مسئولین دولتی شامل این حق بوده و در برسر گیرنده آزادی بیان و وسایل پخش، توزیع و دریافت معلومات نیز می‌باشد. همچنین در ماده ۱۹ اعلامیه جهانی حقوق بشر ذکر شده است «هر کس حق آزادی عقیده و بیان را دارد». اهمیت آزادی بیان: روشن است که آزادی بیان، دسترسی مردم به اطلاعات و پوشش رویداد های خبری توسط خبرنگار و رسانه، دولت و ملت را در جهت بدست آمدن اهداف چون مبارزه با فساد، شایسته سالاری، قانون مداری استحکام روابط مردم با دولت مرکزی و سایر موارد نیز یاری می‌رساند. از طرفی هم آزادی بیان رکن اساسی دموکراسی و معیار اساسی برای هر نوع جامعه‌ی چند صدایی است و نیز آزادی بیان، ابزار مهم ارتباطی و حامل فرهنگ، اطلاعات و اندیشه‌های بشر بین نسلها و جوامع مختلف می‌باشد، نقض آزادی بیان و محدود ساختن اطلاع رسانی همواره به نابودی دموکراسی، محو کثرت گرای، افزایش فساد اداری و خود کامگی منجر میشود.

آزادی بیان و رسانه‌ها یکی از مهمترین دست آوردهای حکومت افغانستان در یک و نیم دهه گذشته بوده است. در آغازین روزهای سقوط گروهبان، هیچ رسانه‌ای داخلی فعال نبود، اما اندک اندک، رسانه‌ها با آغاز به کار کردند و اکنون دهها رسانه‌یی چاپی، صوتی، تصویری و دیجیتال در کشور فعالیت می‌کنند.

رشد رسانه‌ها در افغانستان هر چند پر چالش، سخت و دشوار بوده است، اما نشان می‌دهد که تعهد در برابر آزادی بیان و آزادی رسانه‌ها از سوی حکومت و نهادهای رسانه‌یی کشور وجود داشته است. اما مهمترین بازیگر میدان آزادی بیان در افغانستان، خبرنگاران بوده‌اند. خبرنگاران با تمام چالش‌ها مبارزه کردند و سرسختانه برای آزادی بیان نوشتند و گفتند. آزادی بیان و رسانه‌ها را می‌توان محصول کار جمعی شهروندان، رسانه‌ها و حکومت افغانستان دانست. آزادی بیان بدون تعهد حکومت و نهادهای رسانه‌یی و حمایت مردم بدست نمی‌آید. مردم افغانستان از رسانه‌ها و آزادی بیان حمایت قدرتمند کردند و همواره با رسانه‌ها همکاری بوده‌اند.

خبرنگاران همچنان که نیاز به حمایت دارند، در قبال مردم و افکار عامه مسئولیت نیز دارند. در واقع خبرنگاری یکی از دشوارترین مسئولیت‌ها است. نتیجه‌ی کار یک خبرنگار تاثیر مستقیم بر اذهان عامه و سرنوشت یک جامعه دارند. مردم بر اساس اطلاعاتی که توسط خبرنگار تهیه می‌شود، از اوضاع سیاسی، اجتماعی و اقتصادی کشور شان آگاه می‌شوند و محاسبات شان را انجام می‌دهند؛ در صورتیکه خبرنگار با دقت و مسئولیت پذیری کارش را انجام ندهد، می‌تواند افکار عامه را به بیراهه بکشاند. با وجود دست آوردهای مهم رسانه‌های کشور، اما کار خبرنگاری در افغانستان کمتر بصورت حرفه‌ای انجام می‌شود و اصول اولیه خبرنگاری توسط بسیاری از رسانه‌های چاپی، صوتی، تصویری و دیجیتال رعایت نمی‌گردد. دقت

پولیس و ضرورت رعایت حقوق مردم

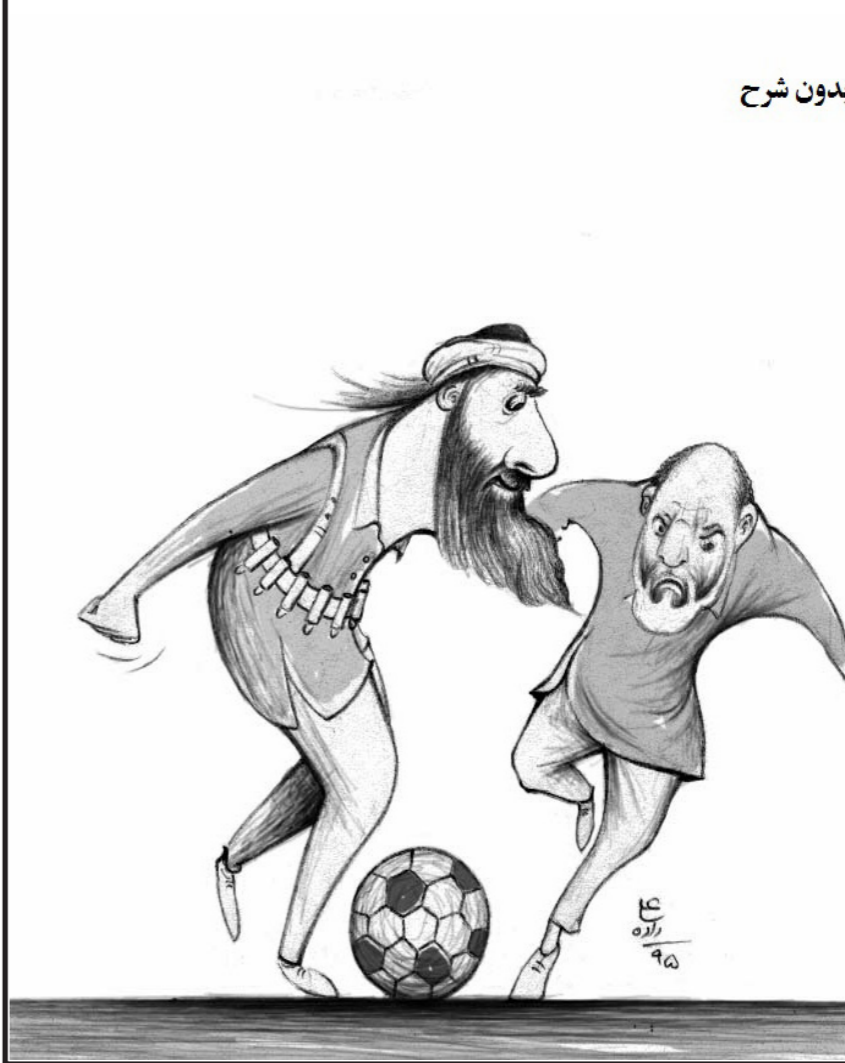
حفیظ الله زکی

در کشوری که ارزش‌های دموکراسی هنوز نهادینه نشده و رعایت قوانین به فرهنگ عام رفتار اجتماعی تبدیل نشده است، نقش نیروهای امنیتی در کل و نیروهای پولیس بخصوص علاوه بر تأمین امنیت، به تقویت فرهنگ قانون‌پذیری و ارتقای سطح اعتماد اجتماعی به نظام سیاسی بسیار مؤثر و رهگشا می‌باشد. با همه مشکلاتی که در این بخش وجود دارد، نیروهای پولیس به صورت شبانه روزی در راستای انجام وظایف و مسؤلیت‌های ملی شان تلاش می‌کنند. اما امنی‌های گسترده، ضعیف بودن حاکمیت قانون و رواج فرهنگ زورمداری در جامعه، سبب می‌شود که روزانه تا دهها پرسنل پولیس در حوادث مختلف جان شان را دست بدهند. بنابراین از خود گذشتگی و فداکاری این نیروها برای دفاع از قانون و تأمین بهتر نظم و امنیت جامعه و صیانت از حقوق شهروندی مردم ستودنی و قابل ارج و امتنان می‌باشد. اما در کنار این فداکاری‌ها، نارسایی‌های جدی و آشکار نیز در دستگاه‌های امنیتی و از جمله پولیس وجود دارد. این نارسایی‌ها به وضوح در روابط مردم و پولیس اثر گذاشته و از اعتماد مردم نسبت به پولیس کاسته و شکایات‌ها و انتقادات زیادی را در پی آورده است.

یکی از موضوعات مهم و اساسی در رابطه با نیروهای امنیتی این است که این نیروها باید ملی باشند. یعنی جدا از این که نیروها به کدام طبقه و کتله اجتماعی تعلق دارند، عمل و رفتار شان باید ملی و در چوکات قانون باشد. دوم پولیس باید نمود عینی از جامعه افغانستان باشد با ترکیب متنوع قومی و ستمی، ساختار فراگیر و متنوع پولیس اولاً حسن اعتماد افسار مختلف مردم افغانستان را نسبت به این نهاد افزایش می‌دهد، از سوی دیگر سهم شهروندان کشور را در دفاع از ارزش‌های قانونی و ملی برجسته می‌سازد. سوم پولیس باید غیر سیاسی باشد. پولیس نهادی است مربوط به همه افغانستان و کارکرد آن نیز فراگیر بوده و به همه مردم افغانستان صرف نظر از این که به کدام قوم و جریان سیاسی وابستگی دارد، ارتباط می‌گیرد. وابستگی سیاسی نیروهای پولیس به احزاب، بدون شک به کارکردهای ملی این نیروها آسیب وارد می‌کند و نقش سازنده و بیطرفانه این نیروها را در انجام وظایف شان خدشه دار می‌سازد. مسأله چهارم، نوع برخورد این نیروها با شهروندان کشور است. در بسا موارد این نیروها یا به دلیل نسا آگاهی از قانون و یا بی توجهی نسبت به آن در روابط خود با شهروندان دچار افراط و تفریط می‌شوند و صریحاً به جای تطبیق و اجرای قانون، آن را نقض می‌کنند. پولیس باید حقوق اساسی مردم و حریم خصوصی افراد را جدا مد نظر قرار داده و از توهین و هتک حرمت اشخاص بپرهیزند. حقوق شهروندان در گذشته کمتر از سوی نیروهای پولیس رعایت گردیده و به این دلیل حیثیت و اعتبار و آبروی برخی اشخاص از سوی این نیروها صدمه دیده است. اظهارات روز پنجشنبه معاون دوم ریاست جمهوری خطاب به نیروهای پولیس که گفت پولیس موظف است که نه تنها مانع حقوق و آزادی‌های مردم نباشد، بلکه در چارچوب قانون، با تأمین کردن امنیت عمومی شهروندان، زمینه استفاده از حقوق اساسی و شهروندی افراد را فراهم نماید، ناشی از همین اهمیت است.

وی تأکید کرد که در کنار تأمین نظم عامه، تأمین عدالت و حاکمیت قانون برای شهروندان از اهمیت مهمی برخوردار است که پولیس ملی باید آن را تأمین نماید. وی پولیس، سزارنوال، وکیل مدافع و قاضی را چهار رکن بهم پیوسته خواند که باید هر کدام نقش خود را به صورت درست و دقیق انجام دهند و گر نه عدالت تأمین نمی‌شود و قانون تطبیق نمی‌گردد. وی تأکید کرد که پولیس از لحاظ ساختاری باید ملی و غیر سیاسی بشود و غیر سیاسی ساختن پولیس و نیروهای امنیتی، اولین شرط موفقیت و پیروزی نیروهای امنیتی است. بنابراین در جریان آموزش‌های مسلکی پولیس، آگاهی آنها از قوانین و نوع برخورد آنها با شهروندان و نظارت بر کارکرد پولیس از اصول اساسی است که باید مورد توجه مسؤلان این نهاد قرار بگیرد.

کارتون روز

- بنیان‌گذار: دکتر حسین یاسا
- مدیر مسؤل: محمد رضا هویدا
- سردبیر: حفیظ الله زکی
- کاریکاتورست: خالق علی‌زاده

- دبیران: علی اصغر زاهدی، مصطفی جعفری
- مسؤل وبسایت: غلام عباس اصلان

■ آدرس: کابل، شهرک امید سبز، فاز چهار، کوچه ششم، خانه نمبر ۷-۱۳۷

افغانستان
The Daily Afghanistan Ma

روزنامه

Outlook
AFGHANISTAN
The Leading Independent Magazine

روزنامه افغانستان ما از همه دانشمندان و نویسندگان دعوت به همکاری می‌نماید.

هیئت تحریر در ویرایش مطالب دست باز دارد.

مقالات وارده بازگردانده نمی‌شود.

مسئولیت مقالات به عهده نویسندگان آنها است و تنها سر مقاله‌ی اینتر دیدگاه روزنامه افغانستان می‌باشد.

www.dailyaafghanistan.com
Email: thedailyafghanistan@yahoo.com